

93. Raamattuluento: Minä tahdon

Alkurukous:

"Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!" (Luuk. 2:14). "Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi, myös maan päällä niin kuin taivaassa." (Matt. 6:10). Aamen.

Jumalan tahto ja ihmisen tahto

Tällä luennolla ei puhuta niinkään ihmisen tahdosta, vaan ensijaisesti Jumalan pyhästä tahdosta. Joissakin asioissa Jumala edellyttää toki myös meidän tahtoamme, sillä onhan kirjoitettu: *"Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, tulee hän tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta, vai puhunko minä omiani"* (Joh. 7:17).

"Kun Jeesus näki hänen siinä makaavan ja tiesi hänen jo kauan aikaa sairastaneen, sanoi hän hänelle: "Tahdotko tulla terveeksi?" " (Joh. 5:6). Herra ei tee ihmiselle edes hyvää kysymättä ensin ihmisen omaa tahtoa. Siksi luemme usein Jumalan sanasta: *"Jos tahdot, tai tahdotko tulla terveeksi, tai joka tahtoo tehdä"* ja niin edespäin.

Lähtiessään Jumalantahdon tielle lähtijä saa ajallaan huomata, ja myös kokea, että lupauksen sana on totta. Jumala tahtoo näin Kristuksen välityksellä osoittaa, että sen mitä Herramme opettaa, on myös koeteltavissa. Lähtijä huomaa Kristuksen totta puhuneen.

Mutta monet kyllä tahtovat päästä Jumalan valtakuntaan mutta eivät voi. Koska ihmisen tahto on synnin turmelema, tahdonvoimalla ei taivaaseen päästä. Minkäänlainen "tahdonratkaisu" ei yksin riitä, sillä ihmisellä ei ole vapaata tahtoa hengellisissä kysymyksissä. Ei karta kaikkiaan ole. Tästä huolimatta olemme saaneet Jeesukselta tehtävän: *"Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, sanon minä teille, koettavat päästä sisälle, mutta eivät voi"* (Luuk. 13:24). Ulkopuolelle jääneiden ihmisten ongelma on kuin eräänlainen menetelmävirhe. Koko perusta on ollut väärä, eikä ole ollut Jumalan tahdon mukainen.

Oman tahdon tie

Monet tahtojatkajat eivät voi siis päästä ahtaasta portista sisälle. He eivät tottele Jumalan tahtoa, vaan pyrkivät Jumalan valtakuntaan oman tahtonsa ponnisteluilla. Nämä ihmiset eivät suostu menemään lammastarhaan oven, eli Herran Jeesuksen Kristuksen kautta, vaan pyrkivät sinne muualta. Herra sanoo: *"Totisesti, totisesti minä sanon teille: minä olen lammasten ovi. Kaikki, jotka ovat*

tulleet ennen minua, ovat varkaita ja ryöväreitä; mutta lampaat eivät ole heitä kuulleet. Minä olen ovi; jos joku minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu, ja hän on käyvä sisälle ja käyvä ulos ja löytävä laitumen. " " (Joh. 10:7-9). Vaikka kuinka tahtoisimme päästä tielle, emme itsessämme kykene siihen. Se on tie suljettu pois. Ei riitä tahtominen, ei tekeminen, Jeesus tekee vanhurskaaksi. *"Mitä me tähän sanomme? Ei kai Jumala ole epäoikeudenmukainen? Ei suinkaan. Hän sanoo Moosukselle: "Minä armahdan kenet tahdon ja osoitan laupeutta kenelle tahdon." Ratkaisevaa ei siis ole, mitä ihminen tahtoo tai ehtii, vaan se että Jumala armahtaa."* (Room. 9:14–16). Vain Jumalan ja hänen Poikansa tahto muuttaa ihmisen: *"Sillä niin kuin Isä herättää kuolleita ja tekee eläviksi, niin myös Poika tekee eläviksi, ketkä hän tahtoo."* (Joh. 5:21).

Kertomuksia en ole näillä luennoilla juuri viljellyt, mutta kuitenkin tämä seuraava kertomus liittyy niin selkeästi tähän aiheeseen että kerron sen.

Muuan jo vanhempi nainen puhui minulle eräästä tapahtumasta elämässään joka muutti kaiken. Syntintunto oli tullut tuolloin hänen elämäänsä. Hänen hengellisyydelle vieras puolisonsa oli kuollut silmänräpäyksessä hänen eteensä tanssin pyörteissä. Silloin tämä nainen oli alkanut kuumeisesti miettiä mihin hänen miehensä joutui kuolemansa jälkeen. Ei kai vain kadotukseen? Järkytys oli ollut niin suuri, että hän tahtoi itse tulla hyväksi ihmiseksi ja hyväksi uskovaiseksi välttääkseen itse joutumasta kadotukseen. Hän hankki Raamatun, jota alkoi päivittäin ahkerasti lukea. Myös ahkera rukoileminen tuli käyttöön Raamatun luvun rinnalle. Hän alkoi käydä säännöllisesti myös kirkossa, ja pani kolehtiin runsaasti rahaa. Näin hän uskoi kaikkien muidenkin kunnon uskovaisten tekävän ja elävän. Näin hän pääsikin lähelle Jumalan valtakuntaa. Lähelle sitä pääseekin, kun kaikin voimin pyrkii lain käskyjä noudattamaan. Kuitenkaan ihan perille asti ei päästä. Eihän Mooseskaan saanut luvattuun maahan päästä. Sai vain kaukaa erämaasta sitä katsella.

Mutta sitten, noin parin vuoden päästä, tämän naisen henkiset voimavarat olivat kulutettu loppuun. Ahdistus täytti hänen elämänsä, uupumus ja monenlaiset pelot. Silloin hän kertoi polvistuneensa Jeesuksen eteen ja sanonut: *"Hyvä on sitten, minä menen sinne helvettiin. Minusta ei kerta kaikkiaan ole taivaantien kulkijaksi. Minulla ei ole enää voimia jatkaa. Minä en voi taivaaseen päästä. Liian heikko olen siihen"* Silloin Herra ensimmäisen kerran puhui hänelle: *"Kauan sinä jaksoitkin, mutta ystävä, sinä olet ymmärtänyt tieni täysin väärin. Yksi sinulta yhä puuttuu, ja se on minun tuntemiseni. Jos tahdot oppia tuntemaan minut, löydät tienkin. Minä tahdon pelastaa sinut."*

Taivas aukeni loppuun palaneen ihmisen sieluun. Pian alkoi uusi elämä, mutta nyt se elämä oli saatu Kristukselta. Kaikki perustui nyt Kristuksen tuntemiseen. Raamattu oli kuin jotakin aivan uutta painosta. Rukouspuurtaminen muuttui iloksi olla Herran kanssa. Kaikki muuttui. Hän halusi tulla tuntemaan yhä enemmän ja yhä paremmin tuota niin rakasta Vapahtajaansa. Hänestä tuli ajallaan arvostettu sielunhoitaja. Minäkin kävin hänen luonaan koska tarvitsin uskonelämäni alussa turvaa ja tukea luotettavalta opettajalta. Vähitellen omakin hengenelämä alkoi kantaa minua. Niin minustakin tuli opettaja.

Tämä kertomus oli todellisesta elämästä, erään ihmisen kokemana. Kertomus on hyvin samanlainen kuin lukemattomien ihmisten yritys päästä ahtaasta portista sisälle omin voimin, oman viisauden tai hurskauden pohjalta. Mutta Herra ei hyväksy sellaisia perustuksia.

Kerran eräs mies, rikas nuorukainen, oli tullut Jeesuksen luo. Nuori mies oli sanonut eläneensä jo nuoruudestaan asti Jumalan käskyjen mukaan. *"Jeesus katsahti häneen, rakasti häntä ja sanoi: "Yksi sinulta puuttuu. Mene ja myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna rahat köyhille, niin sinulla on aarre taivaassa. Tule sitten ja seuraa minua."* " (Mark. 10:21). Nuorukaisen ongelma oli kuitenkin omistaa paljon maallista rikkautta. Hän ei vain kyennyt luopumaan suurista rikkauksistaan. Ei kai hänen olisi toki tarvinnutkaan luopua niistä, sillä onhan Jumalan valtakunnassa maallisesti hyvinvoiviakin uskovia, mutta Jeesus näki nuorukaisen sydämeen. Se oli kiintynyt täysin maalliseen mammonaan, eikä sydäntä saanut irti niistä.

Monen ihmisen ongelma on samankaltainen. He omistavat paljon hengellistä rikkautta kuten omavanhurskautta, ihmisviisautta ja oppineisuutta. Siksi moni joutuu rikkaan nuorukaisen tavoin

lähtemään Jeesuksen luota murheellisena pois. Nämäkään ihmiset eivät kykene luopumaan omaan. He eivät kykene myymään kaikkea omaansa roskana pois. He eivät kykene taipumaan Jumalan tahtoon. Oma tahto jää hallitsemaan. He jäävät vain ulkonaisesti hurskaiksi, mutta ovat sisäisesti jumalattomia ja sokeita. He tulevat sen tähden ajallaan hylätyiksi.

Edellä käytetty tekstinkohta jatkuu kauempaa: ”*Opetuslapset hämmästelivät hänen sanojaan, mutta Jeesus jatkoi: "Lapseni, Jumalan valtakuntaan on todella vaikea päästä. Helpompi on kameelin mennä neulansilmästä kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan."* Opetuslapset olivat yhä enemmän ihmeissään ja kyselivät toisiltaan: ”*Kuka sitten voi pelastua?*” Jeesus katsoi heihin ja sanoi: ”*Ihmiselle se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle. Jumalalle on kaikki mahdollista.*” ” (Mark. 10:24–27). Nälkäisille ja hengellisesti köyhille Jeesuksella on paljon annettavaa. Jo Marian kiitosvirressä sanotaan: ”*Nälkäiset hän on täyttänyt hyvyyksillä, ja rikkaat hän on lähettänyt tyhjinä pois.*” (Luuk. 1:46).

Jeesus on tyhmien viisaus. Ihmisviisaus ei Jumalaa löydä. Rikkaat eivät häntä löydä. Jeesus ei tullut terveitä, vaan sairaita varten. Ei hän tullut niitä varten, jotka arvelevat olevansa jo muutoinkin kunnossa. Ei, hän lähti etsimään niitä, jotka olivat vielä kadoksissa. Hän ei tullut hurskaita vaan syntisiä varten. Siksi hänessä on niin paljon loukkausta. Monet kompastuvat häneen, kulmakiveen. Mutta Jumalan tahdon tekeminen muuttaa ihmisen kokonaan. ”*En enää minä, vaan Kristus.*” Mutta kaikki omat ansiot on myytävä ensiksi pois ennen kuin syntinen ja Jeesus sopivat yhteen. Jeesus puhui tästä asiasta myös opetuslapsilleen ja ympärillään oleville muille juutalaisille. ”*Mutta menkää ja oppikaa, mitä tämä on: 'Laupeutta minä tahdon enkä uhria'. Sillä en minä ole tullut kutsuttuun vanhurskaita, vaan syntisiä.*” ” (Matt. 9:13).

Pelkkä ulkonainen jumalanpalvelus ei vie ketään taivasten valtakuntaan. ”*Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon*” (Matt. 7:21).

Esteitä on monia

Pahimpia esteitä Jumalan tahdon toteutumiselle on tuo ihmisen omavanhurskaus. Siitä on vaikea päästä eroon. Tämä näkyy kaikkialla kristillisyydessä. Apostoli Paavali sanoo asian näin: ”*sillä kaikki he etsivät omaansa eivätkä sitä, mikä Kristuksen Jeesuksen on*” (Fil. 2:21). Näkee liian usein kuinka kristillisyyks voi olla hyvin lahkoutunutta. Siinä näkyy ihmisen ylpeys ja pimeys käyttää tätä ihmisten lankeemusta hyväkseen vieden heitä yhä kauemmaksi Kristuksesta.

Maailmassa on monia satoja, ellei tuhansia kristillisiä seurakuntia, kirkkoja ja yhteisöjä, joissa ajatellaan oltavan itsessään jotain erikoista muihin nähden. Yhteistyötä ei tältä pohjalta synny, vaan toinen ryhmä on kuin vihollisjoukkoa. Ei aina toteudu Jeesuksen sana ”*Sitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus.*” ” (Joh. 13:35). Lukiessaan joidenkin kristillisten yhteisöjen julkaisuja, huomaa tämän puutteen heti. Heidän opettajansa sanovat: ”*Meillä on tämä ainoa oikea oppi ja elämä ja vain me olemme aitoja Jumalan lapsia. Muuallahan ollaan ihan sekauskoisia, roskajoukkoa, jopa pimeyden lapsia. Aina sanat eivät ole kovin karkeita mutta tämä tauti asuu siellä. He ajattelevat vain omaa asiaansa, mutta ei Kristuksen asiaa.*” *Tulisitko sinäkin ajamaan tätä meidän liikkeemme asiaa*”, pyydetään. Kristikansa on näin hajallaan. Mutta Jeesus tuli, ei vain juutalaisia varten, vaan kuolemaan kaikkien ihmisten puolesta. Apostoli Johannes kirjoittaa: ”*eikä ainoastaan tämän kansan edestä, vaan myös kootakseen yhdeksi hajalla olevat Jumalan lapset*” (Joh. 11:52). Vielä ei tämä sana ole toteutunut. Vielä ei ole Herran tahto toteutunut kovin hyvin. Aivan viimeisinä päivinä tämä kaikki näkyy jo kauhealla tavalla. Luopiokristityt nousemaan aitoja uskovia vastaan ja antavat heitä ilmi. Silloin on ahdistuksen ja vihan aika. Sen saavat myös Herran ihmiset kokea. He ovat vainon kohteina. Monet kokevat marttyyrikuoleman. Tuolloin tarvitaan pyhiltä kestävyyttä ja uskoa. ”*Jos kuka vankeuteen vie, niin hän itse vankeuteen joutuu; jos kuka miekalla tappaa, hänet pitää miekalla tapettaman. Tässä on pyhien kärsivällisyys ja usko.*” (Ilm. 13:10). Mutta perille päässeet ovat taivaassa jo kaikki yhtä.

Jumalan tahto toteutui Jeesuksessa Kristuksessa

”Enhän minä ole tullut taivaasta tekemään oman tahtoni mukaan, vaan täyttämään lähettäjäni tahdon. Ja lähettäjäni tahto on, etten minä anna yhdenkään niistä, jotka hän on uskonut haltuuni, joutua hukkaan, vaan viimeisenä päivänä herätän heidät kaikki.” (Joh. 6:38,39). *”Mutta kun aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa, vaimosta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen, lunastamaan lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan.”* (Gal. 4:4,5).

Jeesus Kristus teki vain sitä, minkä oli Isältä kuullut ja hänessä nähnyt. Siksi hän saattoi puhua myös omasta tahdostaan. *”Niin hän ojensi kätensä, kosketti häntä ja sanoi: ”Minä tahdon; puhdistu”. Ja kohta hän puhdistui pitaalistaan”* (Matt. 8:3).

Jumalan tahdon tekijät ovat Jumalan sukua. *”Sillä jokainen, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitini.”* (Matt. 12:50). *”Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, jotka sinä olet minulle antanut, olisivat minun kanssani, että he näkisivät minun kirkkauteni...”* (Joh. 17:24).

Usein, liian usein, on ihmisen oma tahto ja Jumalan tahto riidassa, jopa keskenään sodassa. Niin oli muun muassa israelilaisten tahto ollut usein Jumalan tahtoa vastaan. Se näkyi erityisesti heidän erämaavaelluksensa aikana. Jeesus sanoi aikansa uskonnollisille johtajille: *”Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niin kuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet.”* (Luuk. 13:34).

Mutta oli Jeesukseen aikana myös niitä jotka tottelivat Jumalaa ja hänen Poikaansa. He eivät toimineetkaan oman tahtonsa perusteella, vaan tekivät Jumalan tahdon mukaisia ratkaisuja. Apostoli Johannes kertoo tästä. *”Hän [Jeesus] tuli omiensa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä, jotka eivät ole syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta.”* (Joh. 1:11–13). Näin vastaanottajat uudestisyntyivät ja tulivat Jumalan lapsiksi.

Kärsimyksensä keskelläkin Jeesus etsi Isänsä tahtoa. Getsemanessa käytiin valtava kamppailu Jeesuksen oman tahdon ja Jumalan tahdon välillä. *”Ja hän meni vähän edemmäksi, lankesi kasvoilleen ja rukoili sanoen: ”Isäni, jos mahdollista on, niin menköön minulta pois tämä malja; ei kuitenkaan niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä”.* (Matt. 26:39).

Herramme tiesi, ettei hän ollut itsessään yhtään mitään, ellei toteuttaisi Taivaallisen Isänsä tahtoa. Jeesus itse sanoi: *”En minä itsestäni voi mitään tehdä. Niin kuin minä kuulen, niin minä tuomitsem; ja minun tuomioni on oikea, sillä minä en kysy omaa tahtoani, vaan hänen tahtoaan, joka on minut lähettänyt.”* (Joh. 5:30).

Meidän tahtoelämämme on usein ristiriidassa Jumalan tahdon kanssa. *”Liha haluaa toista kuin Henki, Henki toista kuin liha. Ne sotivat toisiaan vastaan, ja siksi te ette tee mitä tahtoisitte.”* (Gal. 5:17). Siksi me tarvitsemme syntien anteeksiantamusta. Tarvitsemme omaksemme Jumalan armon. Kukaan ei kestä Pyhän Jumalan edessä muutoin kuin Jeesuksen hankkiman vanhurskauden ja hänen verensä turvin. Vain uskon kautta saatava Jumalan vanhurskaus on riittävä perusta. Perusta on Jeesus Kristus. Muita perustuksia ei tarvita, eikä niitä saa olla Jeesuksen rinnalla. Näin elämme Jumalantahdon mukaista elämää.

Kesareassa oli kerran eräs profeetta Juudeasta. Hän oli nimeltään Agabus. Hän profetoi Kesareassa siitä, mikä olisi Paavalia kohtaava, jos hän lähtisi Jerusalemiin. Apostoli Paavali tiesi tulevat tapahtumat ja kuinka hän joutuisi Jerusalemissa vangittavaksi ja tuomituksi. Uskovat vastustivat kovasti Paavalin lähtöä. Mutta Paavali sanoi heille: *”Mitä te teette, kun itkette ja särjette minun sydäntäni. Sillä minä olen valmis, en ainoastaan käymään sidottavaksi, vaan myöskin kuolemaan Jerusalemissa Herran Jeesuksen nimen tähden”* (Ap. t. 21:13). Paavali ei antanut periksi paikallisille uskoille. Uskovat kertoivat sitten: *”Ja kun hän ei taipunut, niin me rauhoituimme ja sanoimme: ”Tapahtukoon Herran tahto”* (Ap. t. 21:14). Paavali pysyi näin loppuun asti Jumalan tahdon tiellä. Mutta Paavalillakin oli suuria ongelmia oman tahtonsa ja tekemisensä kanssa. *”Sillä minä*

tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää. Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei; sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä paha, mitä en tahdo, minä teen. Jos minä siis teen sitä, mitä en tahdo, niin sen tekijä en enää ole minä, vaan synti, joka minussa asuu.” (Room. 7:18–20).

Mitä on Jumala tahdon toteutuminen?

Luemme Sanasta. *”Katso, minä tulen tekemään sinun tahtosi”.* Hän poistaa ensimmäisen, pystyttäkseen toisen. Ja tämän tahdon perusteella me olemme pyhitetyt Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kerta kaikkiaan.” (Hepr. 10:9,10).

”Enhän minä ole tullut taivaasta tekemään oman tahtoni mukaan, vaan täyttämään lähettäjäni tahdon” (Joh. 5:40).

”... Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi” (Fil. 2:13).

Luen seuraavassa vielä pidemmän jakson eri raamatunkohtia Jumalan tahdosta ja meidän tahdos- tamme. *”Tahtonsa mukaan hän synnytti meidät totuuden sanalla, ollaksemme hänen luotujensa esikoiset”* (Jaak. 1:18).

”Me saamme rohkeasti lähestyä Jumalaa uskoen, että hän kuulee meitä, mitä sitten pyydämme- kin hänen tahtonsa mukaisesti” (1. Joh. 5:14).

”Ja maailma katoaa ja sen himo; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti” (1. Joh. 2:17).

”Sen tähden, uskookoot myös ne, jotka Jumalan tahdon mukaan kärsivät, sielunsa uskolliselle Luojalle, tehden sitä, mikä hyvää on” (1. Piet. 4:19).

”hän tehköön teidät kykeneviksi kaikkeen hyvään, voidaksenne toteuttaa hänen tahtonsa, ja vai- kuttakoon teissä sen, mikä on hänelle otollista, Jeesuksen Kristuksen kautta; hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti! Aamen.” (Hepr. 13:21).

”Kiittäkää joka tilassa. Sillä se on Jumalan tahto teihin nähden Kristuksessa Jeesuksessa” (1. Tess. 5:18).

”Siitä lähtien, kun saimme tästä kuulla, mekin olemme lakkaamatta rukoilleet teidän puolestanne ja pyytäneet, että te saisitte runsaasti hengellistä viisautta ja ymmärrystä ja tulisitte täydelleen tun- temaan Jumalan tahdon” (Kol. 1:9).

”Hän on ilmaissut meille tahtonsa salaisuuden, sen Kristusta koskevan suunnitelman, jonka hän oli nähnyt hyväksi tehdä” (Ef. 1:9).

”Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kaut- ta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä.” (Room. 12:2).

Herran sana ei lupaa pelastusta vielä sillä perusteella että ihminen vain tahtoo, ellei Herran Henki ole avannut tahtovan sisintä vastaanottamaan tuon niin suunnattoman suuren pelastuksen. *”Ja Henki ja morsian sanovat: ”Tule!” Ja joka kuulee, sanokoon: ”Tule!” Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tah- too, ottakoon elämän vettä lahjaksi.”* (Ilm. 22:17).

Näin syntyi myös alkuseurakunta. Heistä on kirjoitettu: *”He ylistivät Jumalaa ja olivat koko kan- san suosiossa, ja päivä päivältä Herra liitti heidän joukkoonsa niitä jotka pelastuivat”* (Ap. t. 2:47).

Pelastus on aina Herran teko meissä. Kun juutalaiset kysyivät Jeesukselta ” *”Mitä meidän tulee tehdä, että tekemme olisivat Jumalan tekoja?”* Jeesus vastasi: *”Uskokaa häneen, jonka Jumala on lähettänyt. Se on Jumalan teko.”* ” (Joh. 6:28,29).

Tämä luento ja edellinen luento: ”Minä tunnen hänet” kohtaavat toisensa; jotta voimme uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen, meidän on ensin opittava tuntemaan hänen. Hänen tuntemisensa pelastaa meidät. Mutta mitä saattaakaan tapahtua jos Jumalan tahto ei toteudu ihmisen elämässä. Välimitättömyys Jumalan tahdon toteutumiseksi jää vaivaamaan. Ihminen jää tällöin oman tahtonsa mukaisen luuloukon vangiksi.

Jumalan teot ovat niitä jotka hän tahtonsa mukaan meissä tekee. Näin me liikumme ja elämme Jumalan tahdon tiellä. Hän tarvitsee siihen myös meidän tahtoamme. Ei meitä vasten tahtoamme pelasteta. Autuas on se ihminen joka on lähtenyt etsimään elämäänsä Jumalan tahdon tietä. Siihen elämään kuuluu että Jeesus Kristus on nyt yksin ihmisen viisautena, vanhurskauden perustana, ja että myös pyhityselämä on annettu Kristuksen tehtäväksi. Kristus on myös meidän pyhityksemme. ”Ainoa tosi viisaus ja ainoa vanhurskaus, ainoa puhdas pyhitys on Vapahtajan yhteys”, sanotaan Virsikirjan virressä 299:8. Hän on myös meidän lunastajamme. Hänessä on kaikki mitä me Jumalan tahdon mukaiseen elämäämme tarvitsemme. Hänen tahtonsa tie on parhain. Muutoin olemme kokonaan oman viisautemme varassa. Siksi me alati rukoilemme: ”Tapahtukoon sinun tahtosi, myös maan päällä niin kuin taivaassa.” Aamen.